

Ego nás oddeľuje od nášho pravého Ja
Múdrosť je skutočne dôležitá a ego musíme zmenšiť.
Čím menšie ego, tým lepšie. Je to škoda, pretože my skutočne nepotrebujeme toto ego. To „ja“, ktoré už všetko vie. To „ja“, ktoré je expertom v tomto a špecialistom v tamto, vôbec nepotrebujeme. Pretože keby sme ho nemali, boli by sme inteligentnejší. Stali by sme sa skutočne inteligentnejší, bystrejší. Jediný dôvod, prečo dokážem robiť dobre mnoho vecí, a že sa to vám a každému páči, je to, že mám možno veľmi malé ego alebo úplne žiadne. Neustále sa kontrolujem, či sa objaví nejaké ego. Príčinou, že vaše ego neodchádza, je možno to, že nemáte možnosť zažívať ťažkosti s inými ľuďmi. Nikto vás nekontroluje, nikto vás neopravuje, nikto vám nehovorí, čo je na vás zlé, pretože nerobíte nič s inými ľuďmi. Alebo ste vo veľmi vysokej pozícii, mimo spoločnosti, ste šéfom, nejakým riaditeľom, manažérom a podobne. A vy ste ten, kto každému stále hovorí, čo treba urobiť. A nikto vám nikdy neodvráva. A niekedy tiež, aj keď ste praktikujúci, ale nemáte možnosť,

aby vás niekto iný opravoval. Nebuďte urazení, odstráňte to ego. Dobre. Napríklad každý sa na vás pozerá a myslí si, že ste veľký a pretože ste boli vždy zvyknutí hovoriť ľuďom, čo robiť, ak sa teraz sami nekontrolujete, vaše ego tam stále je. A silnejšie, než kedy predtým, pretože má možnosť rásť a vy nemáte možnosť zbaviť sa ho. Odrezať strom nie je vždy dobré ale zbaviť sa ega je dobré. Viete, my nie sme stromy. Stromy u mňa, mám veľa olivovníkov a zvyčajne ľudia, ktorí tam žili predtým, orezávali olivovníky na veľmi krátko. Nevieť prečo. Oni hovorili, že to šetrí vodu. Ak niekto vie niečo o olivovníkoch, povedzte mi. Možno aby rástli lepšie. Aby boli lepšie olivy alebo lepšie rástli stromy? Plody. To som si myslela aj ja. Naopak, nežila som tam pár rokov. Dokonca sme ich ani nepolievali. Nestrihali sme ich, pretože som sa bála, že to bude strom bolieť. Skutočne nerada orezávam stromy, ak nemusím. Nechám ich rásť a tento rok mi môj sused povedal, že nikdy nevidel toľko olív

a také dobré, za celý čas, čo tu žije. Žije tu už dlho, viac než 10 rokov. A čo sa týka všetkých olív, povedal: „Môj Bože! Toľko, toľko olív!“ Máme problém so zberom, pretože nemáme dost ľudí. Máme zariadenie a spracúvame to sami. Olivový olej, ktorý robíme, je veľmi dobrý. Veľmi slávny v okolí. Nie je to vždy tak, že keď orežete stromy, je to lepšie. Nestrihám olivovníky. Nechávam ich rásť. Rastú veľmi rýchlo. Sú také pôvabné, vyzerajú krásne! A je z nich toľko oleja. Taká hojnosť plodov. Neubližujeme im, pokiaľ sa tomu môžeme vyhnúť. Dokonca ani nekosíme trávu. Na jar a v lete vyrastie a v zime zomrie a stane sa prirodzeným kompostom. A tak ju len nechávame tak. Rastie sama. Pestujeme. Nestriháme, nekosíme. Netrápime sa tým. Za prvé: neradi čokoľvek sekáme, striháme. Za druhé: máme veľa práce. Ani vtedy, keď nie sme zaneprázdnení, nesekáme nič, pokiaľ to nie je skutočne nutné. Na mnohých miestach, kde som žila, je to tak. Nielen teraz, po tom, čo som dlhý čas, mnoho rokov žila v iných krajinách. Keď som doma, nič nesekám, nestrihám, len minimálne,

keď konáre príliš
zasahujú do cesty,
mohli by vám poškrabať oko
a podobne.
Najskôr požiadam
o dovolenie a keď súhlasia,
potom to odrežeme.
Pretože stromy tiež majú
nejakého ducha,
hlavne veľké stromy,
niekedy viac než jedného.
Máme úctu ku všetkým
veciam a na oplátku
vás oni budú tiež chrániť.
Ľudia to nevedia.
Stromy sú pre ľudí
veľmi užitočné.
Počuli ste príbeh
o Guru Nánakovi,
keď bol mladý
a spal pod stromom?
Vždy keď mu slnko
svietilo na tvár,
strom sa pohol,
aby ochránil jeho telo,
aby na neho príliš nesvietilo.
Možno je to len legenda,
ale možno je to pravda.
Ako by si inak ľudia
predstavili takú vec.
Je to možné, to vám hovorím,
je to možné.
Pamätám sa, keď sme
boli spolu s mníchmi,
už je to dávno,
išli sme na seminár do hôr,
na veľmi vzdialené miesto
bez elektriny,
len rieka a hory.
Spievali sme,
a keď zhasol oheň,
potom tam už nebolo
žiadne svetlo
a my sme spievali a hrali.
A Mesiac tam zostal
mnoho hodín
bez pohybu.
Zvyčajne Mesiac
postupne klesá.
Bolo tam mnoho svedkov,

nebola som tam sama.
Všetci sme sa tomu
Mesiacu čudovali.
Neskôr sme povedali:
„Podme teraz spať a
necháme Mesiac odpočívať.“
A vtedy poskočil.
„Hop!“
Mesiac išiel veľmi rýchlo,
ako keď poskočím, asi tak.
A celé tie hodiny
tam len pokojne stál,
presne tam, kde bol
a nepohol sa doľava,
doprava, dole, hore, vôbec.
Vyzerá to ako rozprávka
ale je to pravdivý príbeh.
Nemali sme sviečky.
Ako zapálite sviečku
na otvorenom priestranstve,
neďaleko rieky,
je tam vždy nejaký vietor.
Pretože je to medzi horami
a na takých miestach
je vždy vietor.
V tom čase nás nenapadlo
zobrať lampu.
Proste sme putovali
a žili kdekoľvek.
A Mesiac nás
skutočne sprevádzal
dlhý čas.
Jedného dňa,
bola som v Španielsku,
predtým som v Španielsku
nebola dlhý čas
a v ten prvý deň,
keď som sa vrátila,
bol Mesiac v splne.
A zrazu sa na mesiaci
objavila tvár,
skutočne to bola tvár
a stále sa usmievala,
že som tam sedela.
Tiež mám svedka.
Bol tam jeden pomocník.
Videl to.
Vlastne on ma na to
upozornil a povedal:
„Majsterka, Mesiac

sa na vás usmieva.“
Spýtala som sa: „Kde?
Ach, skutočne!“
Pretože zvyčajne
nevidíte, že by sa mesiac
usmieval, sú na ňom len
nejaké škvrny a podobne
ale nie je to
usmievajúca sa tvár.
Vtedy to bola skutočne
usmievajúca sa tvár, pekná.
A dokonca aj vtáky,
keď som sa vrátila do
Španielska po dlhom čase,
zrazu všetky čajky
prileteli z okolia hôr,
zrazu sa všetky objavili
a spievali a poletovali
okolo nás,
tam, kde som bola.
Bolo tam nábregie.
A oni len lietali
takto nad morom.
Zrazu, keď som vyšla von
a sadla som si tam, všetky
prišli, spievali a poletovali
tam dlhý čas.
A keď som potom
vošla dovnútra,
všetky znovu zmizli
akoby sa nič nestalo.
Mám na to pár svedkov.
Ach skutočne,
príroda je náš priateľ.
Ak sme my jej priateľmi,
spoznáme všemožné divy.
Vlastne neexistuje žiaden
zázrak. Všetko vo vesmíre
je zázrak.
Ak ste vy zázrak,
všetko sa stáva zázračné.
Samozrejme netúžime po
tom, aby Mesiac stál
hodiny takýmto spôsobom
len kvôli šou.
Ale urobil to,
celkom dobrovoľne.
Pretože Mesiac
je tiež bytosť.
Mesiac, Slnko a Zem

sú bytosti.
Vo vesmíre sú
rôzne bytosti,
nielen ľudia.
Rovnako ako máme zvieratá,
ktoré nevyzerajú ako my,
ale sú to tiež bytosti.
Takže Slnko a Mesiac
sú takisto len iné bytosti.
Preto ich musíme tiež
rešpektovať. Aj stromy.
Nestačí to, že meditujete.
Musíte byť vystavení
mnohým situáciám,
aby ste vyrástli.
Musíte ísť von
a reagovať na realitu,
aby ste mali
viac inteligencie.
Meditácia pomáha tiež,
ale ak nemáte možnosť
vyleštiť to,
potom to nefunguje.
Ak vás niekto niekedy
vyhreší, alebo dokonca
neprávom obviní,
buďte vďační
za toho človeka.
Je to vlastne dobré
pre vašu pokoru,
a aj keby to nebola pravda,
je to pre vás dobré.
V tom čase
sa skontrolujte
a potom budete vedieť,
koľko ega máte.
Ak si v tom čase poviete:
„Ach, som taký dobrý človek,
prečo on hovorí takéto veci?
Sťažujete sa celý deň
a potom toho človeka
začnete nenávidieť,
to nie je na nič dobré.
V každom prípade,
ak vás niekto opravuje
akýmkoľvek spôsobom,
je to pre vás dobré.
Učíte sa chybami
a stávate sa lepšími a lepšími.
Nikto nie je zlý,

iba ego je zlé.
Skutočne, ego je
najhorším nepriateľom
každého človeka.
A mnoho ľudí
si ho chce ponechať,
to je ten problém.
Ego je najhoršie, veľmi zlé.
Ego je veľmi, veľmi zlé.
Ego je hrozná vec.
Ak príliš počúvate
toto ego, zabudnete
na svoje veľké Ja,
vaše inteligentné Ja,
vaše múdre Ja.
To je jediný problém.
A je to škoda ak stále
počúvate ego,
ako vám napríklad hovorí,
že toho viete veľmi veľa.
A potom nespoznáte
svoje skutočné Ja.
Hlavný problém je,
že nás ego oddeľuje
od nášho pravého Ja,
od toho, ktoré skutočne
vie všetko.
A ak si myslíme,
že vieme všetko
o tomto svete, potom
nepoznáme sami seba.
To je ten najväčší
problém s egom.
Ego je najväčší nepriateľ.
Niekedy ego zničí
manželstvo,
zničí vzťah, priateľstvo,
zničí lásku
medzi matkou a synom,
otcom a dcérou,
to všetko kvôli egu.
Pretože ego spôsobuje
konflikty po celý čas,
nechce robiť nič,
čo teší matku alebo otca
alebo partnera.
Chce robiť len veci,
ktoré spôsobujú problémy.
A deň za dňom takto,
ak jeden partner stále

robí problémy,
potom je samozrejme
vzťah zničený.
Nedokážete si spomenúť
na nič iné, iba na zlé veci,
ktoré sa vás navzájom týkajú.
Zlá spomienka,
zlá udalosť, príhoda
zlý následok, čokoľvek
a nikdy nič dobré.
Takže samozrejme
ten vzťah nemôže
takto prežiť,
manželstvo nemôže
pokračovať.
Toto je len fyzicky povedané.
Keď hovoríme
o duchovnej úrovni,
samozrejme ste
ďaleko od vášho Ja.
Ak ste pripútaní
k svetskému poznaniu,
aj keď dokonca
neviete veľa, myslíte si,
že viete veľa.
A len sa toho držíte
a potom nepoznáte
svoje Ja.
Na príklad
ak máte niečo pred sebou,
dokonca len tenkú záclonu,
nedokážete sa vidieť
v zrkadle.
Keď ale tá tenká záclona
spadne, potom sa dokážete
vidieť jasne.
Toto je problém s egom.
Stojí medzi ľuďmi.
Stojí medzi
vaším skutočným Ja
a všetkým ostatným, čo
prichádza do vašej blízkosti.
A potom všetko zničí,
zrúti alebo pokríví;
nie je to viac skutočná vec.
Je to škoda.
Toto nie je niečo,
čo by sme si mali nechať.
Je to náš nepriateľ.
To malé poznanie,

o ktorom si myslíme,
že máme, to nie je
naše skutočné poznanie.
Je skutočne ťažké
zbaviť sa ega.
Veľmi, veľmi ťažké.
A ničí mnoho vecí na svete.
Spôsobuje vojnu. Vytvára
nepriateľov a nenávisť,
ničí národy,
všetko kvôli egu.
Ľudia, ktorí nemajú
žiadne ego, nikdy nechcú
vojnu s nikým, pretože
vidia skrz
zbytočnosť vecí.
Ego je ten najhorší nepriateľ
pre každého na tomto svete.
Zvieratá nemajú ego.
Napríklad psy,
nemajú ego.
Sú takí čistí,
preto vás dokážu milovať
každú minútu.
Aj keď ich práve hrešíte,
prídu a okamžite
vrtia chvostom,
len čo prídete
a milujete ich.
Nikdy vo svojom srdci
nemajú žiadnu nenávisť,
ani na sekundu.
Môžete to vidieť.
Takže ak chcete vidieť
bytosť bez ega,
pozrite sa na psa.
Skutočne je to tak.
Väčšina zvierat nemá
vôbec žiadne ego, kým
do toho nezasiahnu ľudia
a nezničia ich prirodzenosť.
To je ten problém.
My ľudia
nielenže ničíme seba
naším malým, takzvaným
poznáním sveta,
ale ničíme aj prírodu
a ničíme aj zvieratá.
Nútime ich,
aby sa správali bláznivo.

Skutočne je to tak.
Všetko to pozorujem
a viem to.
Je to pravda.
Nehovorím z kníh.
Je to tak.
Dobre, milujem vás.
Meditujte. Milujem vás.